

Prof. dr. sc. Tomislav Ivančić

Utemeljitelj Zajednice Molitva i Riječ

Kaptol 13, Zagreb

Pravilo Zajednice Molitva i Riječ (ZMR)

Ovo Pravilo je, uz Statut Zajednice, temeljni zakon prema kojemu se određuje način ulaženja u Zajednicu i djelovanja u njoj. Zajednica Molitva i Riječ (ZMR) ima dvostruku zadaću, s jedne strane evangelizirati Crkvu ili provoditi Novu evangelizaciju i s druge strane hagioterapiju ili antropološku medicinu. U evangelizaciji se naviješta radosna vijest i pomaže Crkvi da bude svjedočka. S hagioterapijom liječe se "slomljena srca" kao što je to Isus činio. Isus je provodio te dvije zadaće ili karizme. On je najprije naviještao a onda je liječio svaku bolest i svaku nemoć.

Temelji Zajednice

I.

Utemeljitelj Zajednice kao i Utemeljitelj seminara za evangelizaciju Crkve i hagioterapije jest svećenik prof. dr. sc. Tomislav Ivančić. Važno je da svaki član bude svjestan Božjeg vodstva koje se odvija preko osobe koja je Utemeljitelj, te da bude poslušan tom vodstvu i radi upravo onako kako Utemeljitelj kaže i sam živi. Na taj način se njeguje ispravan duh Zajednice, kako to kaže II. Vatikanski sabor. Stoga je nužna poslušnost svemu onome što je Utemeljitelj napisao u knjigama, što je ostavio na CD-ovima, što je u životu propovijedao i govorio na radiju, televiziji i drugdje, kao bogatstvo iz kojeg mogu članovi ZMR crpiti duh i način za praksu, za život, za svjedočenje, kako bi postali u društvu viđeni, zapaženi, potrebni i neprestano pozivani za pomoć.

II.

Četiri su temeljna sadržaja koja treba i temeljito naučiti i steći iskustvo da bi se postalo članom Zajednice:

- 1. Potrebno je proučiti i položiti ispit iz kateheza u knjizi „Susret sa živim Bogom“ kao i sadržaj knjige „Hagioterapijska antropologija“.**
- 2. Dobro naučiti i steći iskustvo svih točaka koje određuju duhovnost svakog člana Zajednice u knjižici „Duhovnost u Zajednici Molitva i Riječ“.**
- 3. Proučiti i steći iskustvo Svetog pisma i tzv. Bljeska.**
- 4. Naučiti i položiti ispit iz metodološkog dijela knjige „Susret sa živim Bogom“, te knjige „Hagioterapija u susretu s čovjekom“.**

III.

Ispite iz prve i četvrte točke II. poglavlja ovog Pravila potrebno je položiti s najvišom ocjenom kako bi se moglo dobiti dopuštenje za rad u evangelizaciji ili hagioterapiji. Ostali koji polože ispite s manjom ocjenom, mogu u Zajednici Molitva i Riječ biti pomoć u organizaciji seminara, tribina i raznih drugih skupova kako na razini evangelizacije, tako i na razini hagioterapije.

Ispitivati mogu svećenici, đakoni i aktivni vjeroučitelji koji su u Zajednici i temeljito poznaju ispitno gradivo. Ispitivače potvrđuje Utemeljitelj ili Vrhovna uprava.

IV.

Iskustvo Duha se stječe u suradnji s onima koji već imaju takvo iskustvo. To znači da oni koji već imaju iskustvo Duha trebaju kandidatima za ZMR održati nekoliko "seminara" te ih pri tome učiti sve dublje ulaziti u molitvu i Božju prisutnost. A to je moguće tek ako su položili ispite iz "Susreta sa živim Bogom".

V.

Sveto pismo se usvaja tako da se najprije upozna cjelovitost Biblije a četiri evanđelja temeljito čita, proučava, meditira i razmatra pojedine rečenice. Potrebno je kroz tu riječ upoznavati sve više osobu Isusa Krista i njemu se približavati. Božju riječ u Svetom pismu se prihvaća na dva načina. Jedno je činiti ono što Isus kaže, kao: „Molite i dobit ćete. Ljubite jedan drugoga.“, a s druge strane, čuvati njegove riječi, o njima razmišljati, meditirati i upijati ih u sebe kao blago darovano u milosnoj ljubavi Božjoj. Tako, na primjer, riječi: „Primit ćete snagu Duha Svetoga. Ne bojte se, ja sam pobijedio svijet. Bit ćete tamo gdje sam ja.“, sve su to rečenice koje govore o veličanstvenom položaju člana ZMR u svijetu i pred Bogom. Takozvani „Bljesak“ treba dobro proučiti, u njemu se osobito zaustaviti na Crkvi i upoznati je kao Tijelo Kristovo kojeg smo udovi, koji imaju različite sposobnosti, a preko kojih Tijelo Kristovo djeluje u svijetu na spasenju svih ljudi.

"Bljesak" posreduju oni koji su stekli njegovo iskustvo pod vodstvom Utemeljitelja.

Djelatnost Zajednice

VI.

Zajednica Molitva i Riječ koja se nalazi u Zagrebu mora biti uzor svima drugima. Ona je primila neposredno od Utemeljitelja bezbroj uputa, uzora, praktičnih metoda kao i načina klanjanja u kapelici i zato se ona i naziva Matičnom zajednicom. To je izvorna zajednica, koja ja živjela s Utemeljiteljem i koja će najbolje moći drugima protumačiti što je Utemeljitelj učio. Drugim riječima, oni bi trebali biti poput apostola koji su bili oko Isusa i zato znali što je Isus mislio i govorio. Zato je Crkva apostolska.

Od apostola se prenosi kako nauk, tako i milost, sakramenti. Na to je važno upućivati zagrebačku Zajednicu kako bi mogla blagoslov i bogatstvo koje joj je darovano dalje posredovati.

VII.

Osobito vrijedni mentori su stručnjaci, kako na području evangelizacije, tako i hagioterapije. koji su završili teologiju i postali su vjeroučitelji, a to znači, neprestano su u dodiru, kako sa riječju Božjom, tako i s ljudima kojima navješćuju. Potvrđuje ih Utemeljitelj ili Vrhovna uprava.

Redovni mentori su oni koji su položili ispite iz hagioterapije i evangelizacije te stoga mogu djelovati kao evangelizatori i kao hagioasistenti. Njihova zadaća je druge uvoditi u praktičnu djelatnost Zajednice.

VIII.

Svi oni koji rade u Novoj evangelizaciji trebaju se svaki tjedan susresti i razgovarati o tome kako uvijek bolje držati seminare, tribine, skupove i na druge načine provoditi Novu evangelizaciju.

Oni pak koji rade u centrima za hagioterapiju trebaju se najmanje dva puta tjedno sastajati i svatko treba na tom sastanku prikazati svoj slučaj koji mu je teško razriješiti s hagiopacijentom kako bi svi zajedno pokušali naći rješenje. Ukoliko se ne nađe rješenje, onda je potrebno da svi studiraju knjigu „Hagioterapija u susretu s čovjekom“. Ukoliko ni tamo ne uspiju pronaći rješenje, onda neka pitaju Utemeljitelja hagioterapije.

IX.

Svi oni koji su ranije položili ispite, bilo iz hagioterapije ili evangelizacije i žele dobiti dopuštenje za eksperimentalni ili stalni rad, moraju proći novu ispitnu provjeru i usvojiti iskustvo vjere prema ovom Pravilu. Tad im se može podijeliti dopuštenje za rad. Tko osjeća da mu je to prevelik napor, znači da ili nema zvanja, ili živi tako da je njegovo zvanje zatamnjeno tjelesnošću. Stoga je važno da se uvijek iznova članovi ZMR okreću Ocu, Sinu i Duhu Svetomu. Tamo je snaga, odatle je došlo zvanje članova ZMR, tu im je darovana karizma i samo tom snagom mogu u životu činiti djela po Božjoj volji.

X.

Zajednica Molitva i Riječ može i treba osnivati različite centre u kojima će se događati Nova evangelizacija i hagioterapija. Već postoje centri za hagioterapiju ali manjkaju centri za evangelizaciju. Tek ponegdje postoji Centar za bolji svijet i treba takve osnivati u svim zajednicama. Posvuda se treba odvijati cjelovita i sustavna evangelizacija i hagioterapija, to jest cjelovita karizma Zajednice Molitva i Riječ kako bi Zajednica vršila Božju volju.

Uprava Zajednice

XI.

Zajednica Molitva i Riječ ima Vrhovnu Upravu, Provincijalne uprave i Područne uprave. Vrhovnu Upravu biraju svi članovi, kako u Hrvatskoj tako i u inozemstvu apsolutnom većinom glasova na dvije godine. Provincijalne biraju oni koji djeluju u istom kraju, pokrajini ili u istoj biskupiji. Područne pak biraju oni koji su u Područnim zajednicama ili ih može imenovati Vrhovna uprava. Voditelji Zajednice se brinu za institucionalnu strukturu Zajednice, brinu se o svim članovima u pogledu njihova vršenja obveza i dužnosti. Oni se brinu za izvanjsko funkcioniranje Zajednice.

XII.

U Zajednici treba dobro razlikovati udruge registrirane u društvu, od onih udruga koje su registrirane u Crkvi. Treba ujedno razlikovati one koji su u raznim udrugama voditelji i odgovorni pred društvom od onih koji su odgovorni pred Crkvom i koji na neki način iznutra vode Zajednicu.

Hagioterapija je registrirano ime i zadaća svih uprava je sprečavanje zloupotrebe tog imena i djelatnosti.

XIII.

Zajednica Molitva i Riječ se zove Zajednica i to kao crkvena zajednica koja djeluje i u društvu. To znači da je u njoj bitno zajedništvo, da se članovi moraju dobro poznavati među sobom, da moraju komunicirati na razne načine. I posjetima, razgovorima i pismima i preko raznih drugih medijskih sredstava.

Evangelizator je poslan u čitav svijet. Stoga je neophodno da članovi Zajednice uče strane jezike jer bez toga nema zajedništva i Nove evangelizacije u svijetu. Tako će moći drugima darivati i primati od drugih sve što je njima Bog darovao.

Zajedničke pobožnosti

XIV.

Zajedničke pobožnosti u Zajednici su dnevne, tjedne, mjesečne i godišnje, to jest treba neprestano rasti u iskustvu duhovnog života. Kada se ulazi u Zajednicu, neophodno je imati iskustvo sile Duha Svetoga, a to znači promjenu vlastitog života i sposobnost da druge mijenjamo u njihovom životu i odnosu prema Bogu. U zajedničkim molitvenim susretima produbljuje se i raste snaga Duha Svetoga po kojoj svaki član postaje svet i oduševljen za Božje Kraljevstvo.

XV.

Zajednica se treba svaki dan sastajati na molitvu. Tamo gdje postoji kapelica, može se u njoj moliti pred Tabernakulom. Gdje toga nema, na molitvu se članovi mogu okupljati u kućama. Ukoliko nema veće zajednice onda je potrebno da svaki dan članovi Zajednice kod kuće posvete vrijeme razgovoru s Isusom, meditaciji, razmatranju i čitanju Svetog pisma.

XVI.

Osobita pobožnost Zajednice Molitva i Riječ jest usmjerena prema euharistiji i to kako razumijevanju, slušanju i doživljavanju Svete mise, tako i klanjanju pred izloženim Presvetim, a i što češćim druženjem s Isusom tijekom posjeta crkvi. Tko jede tijelo Kristovo, postaje njegovo Tijelo Crkva. U euharistiji imamo opipljiv i vidljiv znak povijesnog Isusa iz Nazareta koji je naš Bog, Spasitelj, Sin Božji koji nas vodi k Ocu. S druge strane treba osobito gajiti ljubav, ali i naučiti moliti se i odnositi se prema Duhu Svetom. Njega je Isus poslao da bude s nama zauvijek. Njega je poslao zato što je Isus uzašao na nebo i rekao da će nas Duh Sveti od sada voditi i poučavati, da će nas braniti, tješiti i da će on biti naš voditelj, nutarnji učitelj, da će nas podsjećati na sve što je Isus govorio. Da će nas voditi prema iskustvu vjere, Boga. Da će nam pomoći da budemo praktični u vjeri. Da znanje pretvorimo u djelo.

No, vrhunac našeg odnosa prema Bogu jest Otac Nebeski. Ne zaboravimo zato Isusovu usporedbu s izgubljenim sinom, kako Otac trči tebi u susret, kako čezne da mu se javiš i kako On uživa da mu se vratiš. Kako onda priređuje gozbu jer si mu ti strahovito važan. On je tebe stvorio i on želi da budeš sretan. U tome je Božja slava. Naučiti se Ocu Nebeskom obraćati preko Isusa koji je njegov Sin. Naučiti ljubiti Oca, ali prije svega naučiti prihvaćati Očevu ljubav.

XVII.

Zajednica Molitva i Riječ osobito treba gajiti pobožnost prema Isusovoj majci Mariji. Ona je nas prihvatila kao majka, prema tome takav sinovski odnos treba gajiti u Zajednici. Ona nas uči kako se rađa Isusa svijetu.

Nova evangelizacija nije ništa drugo nego rađanje Isusa u srcima vjernika koji nisu Isusa još dovoljno prepoznali i otvorili mu se da im On donese spas. Evangelizacijom rađati Isusa suvremenom društvu a hagioterapijom pripremati u srcima ljudi mjesto za prihvaćanje Boga u vjeri i otvaranje njegovu dolasku i njegovu spasenju. Zato je odnos prema Gospi neophodan, a istovremeno prepun milosti koju je ona primila od Gospodina.

Ovaj dokument stupa na snagu na 1. nedjelju Adventa 27. 11. 2016.

Utemeljitelj dr. Tomislav Ivančić

U Zagrebu, 14. studenog 2016.

Prof.dr. Tomislav Ivančić
Utemeljitelj Zajednice MIR
Predstojnik Centra za duhovnu pomoć
HR - 10000 Zagreb, Kaptol 13

Napomene:

Važno je da bude ne samo na hrvatskom, nego da odmah bude preveden i na jezike svih onih područnih zajednica (ZMR) koje postoje u svijetu.

Neka svemogući Bog u sili Duha Svetoga podari svima nama sposobnost da budemo Zajednica i da zaista sustavno radimo na izvršenju zadaća koje nam je On postavio, a to je Nova evangelizacija i hagioterapija s antropološkom medicinom.